

75
49

W y r o k

W Imieniu Rzeczypospolitej Polskiej.

Dnia 13.lutego 1948 r.

Sąd Okręgowy w Krakowie Wydział VII Karny , w składzie :

Przewodniczący Sędzia Sądu Apel. M.Pilarski

Ławnicy : 1/ Kazimierz Dobrowolski, 2/Wiesław Baran

Protokółant : apl. Olszewski ~~Ryszard~~ Ryszard

przy udziale Prokuratora S.O. Z. Hordyńskiego
rozpoznawszy w dniu 13.lutego 1948 r. sprawę

1/ Hansa B o t t a

urodz. 14. sierpnia 1913 r. w Brückennau , syna Ottona i Katinki
z d. Reinhard , z zawodu szlifierza diamentów , zam. w Brückenau,

2/ Goerga B a y e r a

urodz. 26.października 1908 r. w Lechinta / Rumunia / syna Johana
i Marii zd. Bayer , z zawodu rolnika , zam. w Lechinta ,

3/ Karla H a r t m a n n a

urodz. 17.lipca 1912 r. w Ebingen , syna Wilhelma i Luizy z d. Wolf
z zawodu kupca , zam. w Ebingen ,

oskarżonych o to, że :

I. w czasie od września 1939 r, do maja 1945 r, na obszarze Rzeszy
niemieckiej i na okupowanych ziemiach Rzeczypospolitej Polskiej
należąc do sztafet ochronnych / Schutzstaffeln SS / uznanych przez
narodowo-socjalistyczne władze państwa niemieckiego , a mianowicie :

1/ Hans Bott od 1.września 1939 w stopniu SS Scharführera

2/ Goerg Bayer od czerwca 1943 r. w stopniu SS - Sturmana

3/ Karl Hartman od 1. września 1939 w stopniu Oberscharführera oraz pełniąc wśród załogi obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu obowiązki

1/ Hans Bott - funkcjonariusza "Effehtenkammer" od marca 1941 do października 1941 r.,

2/ Goerg Bayer - wartownika i konwojenta drużyn roboczych od października 1943 r., do października 1944 r.,

3/ Karl Hartman - wartownika i konwojenta drużyn roboczych a następnie tzw. "Zugskommandanta" od września 1940 do stycznia 1945

brali udział w organizacji przestępczej, która drogą masowych morderstw głodowego wyniszczenia, niewolniczej pracy, terroru, grabieży mienia, poniżenia i prześladowania ludności cywilnej krajów okupowanych i jeńców wojennych - miała na celu zbrodnie wojenne i zbrodnie przeciwko ludzkości, nadto

oskarżonego Karla Hartmana / generalia jak wyżej /

oskarżonego o to, że :

II że w czasie od września 1940 r. do stycznia 1945 r. na terenie obszaru koncentracyjnego w Oświęcimiu, idąc na rękę władzy państwa niemieckiego, znęcał się nad więźniami, osadzonymi w tym obozie w ten sposób, że jako zastępca Rapportführera w czasie apeli bił i kopał więźniów, -

o r z e k ł :

I. uznaje oskarżonych Hansa Botta, Goerga Bayera i Karla Hartmanna winnymi czynu wyżej pod I opisanego stanowiącego przestępstwo z art. 4 § 1 i § 2 a/ i § 3 b/ dekretu z dnia 31.8 1944,r w brzmieniu obwieszczenia Min.Sprawiedl. z dnia 11.12 1946 r. Dz.U.R.P. Nr. 69 poz. 377 nadto

II. uznaje oskarżonego Karla Hartmanna winnymi czynu wyżej pod II opisanego stanowiącego przestępstwo z art. 2 powołanego dekretu

III skazuje oskarżonych Hansa Botta, Goerga Bayera i Karla Hartmanna na zasadzie art. 4 § 1 powołanego dekretu za czyn przestępny pod I opisany każdego z nich na karę więzienia po 5 / pięć lat, nadto osk.

Karla

Karla Hartmanna za czyn przestępny pod I¹ opisany na zasadzie art. 2 powołanego dekretu na karę więzienia przez 10 / dziesięć / lat ,
IV. na zasadzie art. 31 § 1 k.k. wymierza oskarżonemu Karlowi Hartmannowi łączną karę więzienia przez 12 / dwanaście / lat .
V¹ na zasadzie art. 58 k.k. zalicza oskarżonym na poczet orzeczonej kary więzienia okres tymczasowego aresztu a to oskarżonym Hansowi Bott od 18.II 1947 r. do dnia 13.lutego 1948 r. oskarżonemu Goergowi Bayerowi od dnia 18.lutego 1947 r, do dnia 13.lutego 1948 r, zaś oskarżonemu Karlowi Hartmanowi od dnia 5. marca 1947 r. do dnia 13 lutego 1948 r.
VI. na zasadzie art. 7 powołanego dekretu orzeka co do wszystkich oskarżonych Hansa Botta , Goerga Bayera i Karla Hartmanna utratę praw publicznych i obywatelskich praw honorowych na 10 / dziesięć / lat , a na zasadzie art. 7 b/ tegoż dekretu orzeka przepadek całego mienia skazanych,
VII zwalnia oskarżonych od ponoszenia kosztów postępowania karnego i uiszczenia opłat sądowych na rzecz Skarbu Państwa .

U z a s a d n i e n i e

Na podstawie przyznania się oskarżonych Hansa Botta , Goerga Bayera i Karla Hartmanna , ustalił Sąd , że wszyscy ci oskarżeni należeli do organizacji przestępczej w rozumieniu art. 4 § 1 , § 2 a / 1 § 3 b/ dekretu z 31.8 1944 w brzmieniu obwieszczenia Min. Sprawiedl. z 11.12 1946 N r. 69 poz. 377 Dz.U.R.P.

W szczególności odnośnie osk. Hansa Botta ustalił Sąd , że tenże oskarżony już w marcu 1933 r, wstąpił dobrowolnie do organizacji SS / AAlg./ a następnie w maju 1933 do partii NSDAP , po wstąpił dobrowolnie do Waffen SS gdzie otrzymał przydział czem w kwietniu 1944 r./do SS Totenkopfstanderte , następnie pełnił służbę w obozie koncentracyjnym w Dachau , gdzie otrzymał stopień SS Rottenführera . 2 marca 1941 r przeniesiony do obozu w Oświęcimiu pracował jako funkcjonariusz w " Effektenkammer " do października 1941 r. i tam miał pod sobą 4 - 5 więźniów .

Odnośnie osk. Goerga Bayera ustalił Sąd , że osk. Bayer jako

niemiec mieszkający w Rumunii powołany został do wojska w roku 1943 i w październiku 1943 wcielony został do załogi obozu w Oświęcimiu jako SSman do 7 kompanii w Brzezince, gdzie pełnił służbę wartownika i konwojenta drużyn robotniczych do pracy - w kwietniu został mianowany SS Sturmanem ..

Odnosnie wreszcie osk. Karla Hartmana ustalił Sąd, że tenże we wrześniu 1939 powołany został do służby wojskowej i przydzielony do SS Totenkopfstandorte i po przeszkoleniu do Dachau, następnie był na froncie francuskim - poczem we wrześniu 1940 r, przydzielony do załogi w Oświęcimiu do SS Totenkopfsturmbau gdzie pełnił służbę strażnika, konwojenta więźniów, potem pisarza w kompanii SS. W 1944 r. został Oberscharführerem i jako taki pełnił funkcje " Zugskomendanta ", miał kontrolę posterunków strażniczych, oraz ćwiczenia. Ustalił Sąd, że osk. Hartman zgłosił się do partii NSDAP dnia 1 maja 1937 r. gdyż jako członek SS / Allgemeine / musiał do partii należeć. Ustalił Sąd, że w załodze w Oświęcimiu osk. Hartmann pełnił służbę do stycznia 1945 r.

Z powyższych ustaleń wynika, że wszyscy oskarżeni należeli do sztafet ochronnych / Schutzstaffeln SS / i to w randze podoficerów bo pełnili ~~byli~~ obowiązki wśród załogi obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu, osk. Bott jako SS Scharführer, osk. Bayer jako SS Sturman a osk. Hartman jako Oberscharführer - i to osk. Bott był funkcjonariuszem " Effektenkamer ", osk. Bayer był wartownikiem i konwojentem drużyn roboczych a osk. Hartman był wartownikiem, konwojentem drużyn roboczych a następnie jako Oberscharführer był " Zugskomendantem ".

Ponieważ sztafety ochronne / Schutzstaffeln SS / należa do organizacji przestępczej w myśl art. 4 § 3 b/ powołanego dekretu, a w tej organizacji wszyscy oskarżeni brali udział, zaś organizacja ta miała na celu zbrodnie wojenne i zbrodnie przeciwko ludzkości / art. 4 § 2 a/ dekretu / a skoro notoryjnym jest, że w obozie w Oświęcimiu przez masowe morderstwa, głodowe wyniszczenie, niewolniczą pracę,

134 81
77

terror i znęcanie się nad więźniami stracono przeszło cztery miliony ludzi , - należało wszystkich oskarżonych uznać winnymi przestępstwa z art. 4 § 1 , § 2 a/ § 3 b/ dekretu z 31.8 1944 r. w brzmieniu obwieszczenia Min.Spraw. z 11.12.1946 r. Nr. 69 poz. 377 Dz.U.R.P.

Wprawdzie oskarżeni bronili się, że nie wiedzieli o tym , by w obozie znęcano się nad więźniami , by ich mordowano , gazowano w komorach i palono w krematorium / ~~nie przyznali, że krematoria były i widzieli dym z tychże i skoro wszyscy oskarżeni pełnili tam swe obowiązki jako podoficerowie , więc dobrze były im znane panujące w obozie praktyki.~~ / - jednak tej obronie oskarżonych Sąd nie dał żadnej wiary jako wykrętnej , boć przyznali, że krematoria były i widzieli dym z tychże i skoro wszyscy oskarżeni pełnili tam swe obowiązki jako podoficerowie , więc dobrze były im znane panujące w obozie praktyki.

Przy wymiarze kary przyjął Sąd jako okoliczność łagodzącą częściowe przyznanie oskarżonych należenia ich do organizacji Allg.SS i NSDAP - zaś jako obciążającą ich wykrętne tłumaczenie się nieświadomością tego co się w obozie działo i dlatego wymierzył im karę po pięć / 5 / lat więzienia , uznając tę karę odpowiadającą ich winie.

Trzeci oskarżony Karl Hartman jest pońato oskarżony o to, że w czasie od września 1940 r. do stycznia 1945 r. pełniąc obowiązki w obozie w Oświęcimiu znęcał się nad więźniami , a to w czasie apeli bił ich rękami i kopał.

Oskarżony Hartman zaprzeczył by znęcał się nad więźniami , nigdy ich nie bił bo przy apelach nie występował , - natomiast widział że inni SSmani jak Hössler , Aufmeier , Szczurek i Hauser bili więźniów , on zaś nieraz pomagał więźniom przy zdobyciu pożywienia , prowadził do kasyna po resztki jedzenia , brał od nich listy , by je wysłać do rodzin.

Tej obronie osk. Hartmana Sąd nie dał wiary , skoro raz twierdzi, że nie słyszał o biciu , paleniu i zabijaniu więźniów - drugi raz na pytania oświadcza , że widział jak Hössler bił więźnia i słyszał

względnie wie o tem , że Aufmeier , Szczurek , Hauser bili więźniów , nie wie tylko , czy należeli oni do obsługi krematorium.

Tymczasem na podstawie odczytanych na rozprawie za zgodą stron zeznań świadka Stefana Wilka , przyjął Sąd za ustalone , że osk. Hartmana poznał świadek Wilk w czasie swego pobytu w Oświęcimiu w którym Hartman pełnił rozmaite funkcje a to , że był zastępcą blockführera , że przez pewien czas pełnił też funkcję lagerführera w obozie I , że świadek Wilk widział , że w czasie apeli i w czasie ustawiania więźniów przed apelami bił on więźniów rękami i kopał i te wypadki widział bardzo często i słyszał o tym od innych więźniów.

Ustalił dalej Sąd na podstawie zeznań świadka Wilka , że gdy świadkowi przesłuchujący go prokurator okazał fotografię Karla Hermana Hartmana , przedstawiającą go w ^{3-ich} pozycjach , świadek Wilk natychmiast go rozpoznał po rysach twarzy a zwłaszcza na zdjęciu środkowym przedstawiającym osk. Hartmana w furazerce , i zeznał , że jest to ten Hartman , który bił więźniów w czasie apeli i którego rozpoznaje dokładnie , tak , że okazanie go świadkowi w więzieniu uważa za zbyteczne.

Wprawdzie osk. Hartman po przedstawieniu mu zeznań świadka Wilka zaprzeczył tymże podając , że świadek ten pomylił się , biorąc go za innego członka załogi obozu i wniósł o konfrontację ze świadkiem Wilkiem , atoli Sąd wnioskowi temu odmówił , gdyż zeznania świadka Wilka są tak jasne i stanowcze , że nie budzą żadnych wątpliwości co do ich wiarygodności.

Dlatego Sąd uznał osk. Hartmana winnym zarzuczonego mu przestępstwa z art. 2 powołanego dekretu .

Przy wymiarze kary z art. 2 dekretu przyjął Sąd jako okoliczność obciążającą stale wykrętne tłumaczenie się oskarżonego i dlatego wymierzył mu karę 10 / dziesięciu / lat więzienia , a na zasadzie art. 31 k.k. wymierzył mu łączną karę więzienia

za przestępstwo z art. 4 i art. 2 dwanaście / 12 / lat uznając
za odpowiadającą jego winie.

Resztę orzeczeń sentencji wyroku uzasadniają powołane tam
przepisy ustawy zaś orzeczenie o kosztach postępowania przepis
art. 598 k.p.k.

Silany *Prokurator Generalny*
Władysław Jędrzejko